

ABSTRACTS

Luca Kristóf

NATIONAL PRIDE OR ECONOMIC UTILITY?

The assessment of science and scientists in the light
of (scientific) political conflicts

The paper deals with the political aspects of the perception of science. The relevance of the topic is underpinned, among other things, by the public policy significance of trust in science and the links between national science and national identity. The literature relates the perception of science to ideological positions on the one hand, and to partisan bias on the other. The research underlying the study investigated the relationship between respondents' attitudes towards science and their political preferences using a representative questionnaire sample of 1000 Hungarian respondents. In Hungary, characterised by a high degree of partisan polarisation, we expected the influence of party preference rather than ideological position on the perception of science. A detailed exploration of attitudes yielded more nuanced results than assumed: those who identified themselves as right-wing were less pro-science in general, but the utilitarian perception of science was influenced by party preference in addition to education, i.e. voters of the current government expected more utility and economic returns from science. The perception of science was also influenced by the level of political information. The study also relates the impact of partisan bias to the reception of science policy measures of the Orbán governments.

Keywords: science scepticism, partisan bias, polarisation, science policy discourse

Attila Antal

STATE OF EXCEPTION AND DEMOCRACY

The exercise of exceptional power has long been at the centre of debates, as the solution is essentially to break away from normality and give political leader(s), especially the executive, almost unlimited power. One of the major dilemmas of exceptional power is therefore how to preserve the status quo, i.e., the existing "normality", which must be protected by exceptional measures, through the extraordinary activation of the executive. This raises very significant problems, particularly in periods of constitutionalism and liberal democracies based on the check and balances, when the principle of separation of powers is temporarily "switched off" for the time needed to avert an exceptional event. However, it can be argued that, in terms of the separation of powers and the rule

of law, order is restored over time and the separation of powers is enforced only with a time lag, but using exceptional measures always results in the predominance of executive power and a weakening of legislative and judicial control. The dilemma arises as to whether exceptional governance is inherently anti-democratic or whether it is a means of maintaining democracy in a normal state. In this paper I examine the complex and contradictory relationship between state of exception and democracy in the context of COVID-19. However, for a fuller picture, it is also necessary to suggest that, since the anti-democratic threats posed by the state of exception are primarily associated with empowered governments and have increasingly shaped post-World War II political theory trends, the executive may have a major role in the emergence of autocracies. Therefore, in the present paper, after clarifying the theoretical starting points, I will first discuss in a historical context the authoritarian tendencies inherent in executive power, which emerged in the history of ideas and politics in the 20th century in relation to the problem of constitutional dictatorship and today take shape in the transformation of philosophies of government, in a kind of permanent crisis-managerial philosophy of government. Furthermore, in the context of the COVID-19 pandemic, perhaps the most globally significant of the recent successive crises, I review and present the literature that addresses the democratic problems of exceptional governance. The main question of this multi-pronged analysis, exploring both historical and contemporary approaches, is thus how and in what ways exceptional governance affects democracy, and what are the tools and methods that can be used to check the authoritarian nature of the executive in state of exception.

Keywords: state of exception, exceptional governance, exception measure, democracy, autocracy, executive power

Ervin Csizmadia

THE TRANSFORMATION OF THE PATTERNS
OF GOVERNMENT CYCLES BETWEEN 1990-2010.

Foreign examples and the modification of the Hungarian cycle
of electoral rotation in 2006

Hungarian politics following 1990 is rarely studied from the perspective of the length of government cycles. Comparisons between the length of Hungarian cycles and international trends are even more rare. In the first part of the study the author presents data from the Western trends preceding 1990, as they had a fundamental effect on Hungarian politics following the change of regime. Next, the author states that between 1990 and 2002 short cycles were prevalent, which meant a habit of electoral rotation every four years. The study focuses on answering the question of why and how this pattern of electoral rotation was broken in 2006 and how the first government to rule for two electoral cycles could come about in 2006. Quoting English examples, the author introduces the expression of "government exhaustion" which is mainly used in the case of governments on their third, or more frequently, fourth cycles. The author explains the restrictions with which the expression

can be used in the case studied. In conclusion, the author argues that it is worth expanding the horizon of cycle studies not just internationally but towards the processes of Hungarian political history as well.

Keywords: short cycle, long cycle, patterns of cycles, government exhaustion, historical comparison

Nóra Baranyai
 TYPOLOGY OF ETHNOREGIONAL PARTIES IN CENTRAL
 AND EASTERN EUROPE

Ethnoregional parties in Western Europe are well analysed and classified by several studies based on their defining characteristics. After the democratic transition, these parties have also appeared in (perhaps) stabilised Central and Eastern Europe, but there is no such up-to-date typology of them. This study aims to fill this gap by analysing the objectives of 92 parties organised to represent ethnoregional communities in the region, as set out in their basic documents (statutes, programmes). The results show that the basic ethnic rights and status of ethnoregional groups in the CEE region are fundamentally unstable, rights are (in many cases) unduly restricted and the EU has limited influence on these issues. As a result, most parties (and communities) are still struggling for recognition, free use of their mother tongue and representation commensurate with their social weight. The lack of decentralisation and subsidiarity in the region does not help to address the situation of ethno-regional communities. The territorial reforms of the states have been cautious, nominal and have not led to the realisation of autonomy in the Western sense, even in justified cases. As a result, many parties, especially those living in the historical regions, are still trying to (re)demand some form of autonomy for their regions, in very different forms but with almost the same goals and content. The state structure of the region has undergone significant changes in recent decades. Today there are only a few attempts to change the borders - but one of these attempts led to another war in Europe, this time in Ukraine. This conflict and its yet unknown outcome could influence and newly radicalise the objectives of some ethnoregional parties in Central and Eastern Europe.

Keywords: ethnoregional party, typology, party types, Central and Eastern Europe

Ádám Stefkovics–Dávid Kollár–András Pavalacs
 ANCHOR DOWN!

Validity of the left-right scale in Hungary
 and a correction proposal using an anchoring vignette method

Researchers around the world use scales to measure abstract concepts. In the political sociology literature, the left-right scale is one of the most widely used such measures. The use of these scales relies heavily on the assumption that individuals have the same

understanding of concepts or mean the same thing at each point on the scale. If the meaning of the scale differs between individuals and even systematically along some variable(s) (differential item- functioning), this can introduce bias into the measurements. This problem may be particularly pronounced in cross-national surveys, but may also arise within countries. In our study, we draw on data from a telephone survey conducted in Hungary to investigate the extent to which the left-right scale is consistent in its meaning. Respondents were asked to place two fictitious persons (one leftist and one rightist) on the left-right scale. Only 69% of respondents placed the vignettes in the “correct” order. The “correct” positioning of the vignettes was strongly influenced by education: people with a high school degree or diploma were much more likely to interpret the vignettes ‘correctly’. The absolute position of the vignettes was most strongly varied across educational and political groups: right-wingers and pro-government supporters placed all vignettes strongly to the right, while left-wingers and opposition voters placed all vignettes strongly to the left. We conclude our study by proposing a correction method that uses the anchoring vignette approach of King et al. (2004) to use vignette responses to correct for one’s ideological position, and that can be extended to other scales.

Keywords: left-right, differential item-functioning, measurement error, anchoring vignette

Viktor Papházi

(DIS)ENGAGED YOUTH? YOUNG PEOPLE'S POLITICAL PARTICIPATION
IN THE INTERNATIONAL POLITICAL SCIENCE LITERATURE

Since the millenium, political participation and engagement of young people has triggered an enormous amount of interest in the international literature of political science. However, debates about the actual political engagement of the youth do not seem to settle. This study aims to provide a literature review on this field of research, mainly focusing on Anglo-Saxon (Western European and North American) literature. Following Rys Farthing’s conceptualisation, most significant scientific approaches can fit into three groups: those assuming young people is politically passive, and disengaged, those claiming the youth is active and engaged and alternative, ‘third way like’ approaches. Nevertheless, despite the high scientific interest this debate still cannot be considered to be closed.

Keywords: young people, political participation, democratic engagement

CONTENTS

SCIENCE POLICY

- *Luca Kristóf*: National Pride or Economic Utility? The assessment of science and scientists in the light of (scientific) political conflicts 7

POWER SHARING AND DEMOCRACY

- *Attila Antal*: State of Exception and Democracy 29

POLITICAL HISTORY

- *Ervin Csizmadia*: The transformation of the patterns of government cycles between 1990-2010. Foreign examples and the modification of the Hungarian cycle of electoral rotation in 2006 55

PARTIES, PARTY SYSTEMS IN CENTRAL EUROPE

- *Nóra Baranyai*: Typology of ethnoregional parties in Central and Eastern Europe 81

METHODOLOGY OF POLITICAL RESEARCH

- *Ádám Stefkovics–Dávid Kollár–András Pavalacs*: Anchor down! Validity of the left-right scale in Hungary and a correction proposal using an anchoring vignette method 107

OUTLOOK

- *Viktor Papházi*: (Dis)engaged Youth? Young People's Political Participation in the International Political Science Literature 137

ABSTRACTS 149

MEGJELENT

a **Századvég folyóirat** új folyamának második száma.

A TARTALOMBÓL:

REALIZMUS

Zachar Péter Krisztián:

A klasszikus realizmus antropológiai alapjai és implikációi

Darabos Ádám:

„Mindannyiunk atyja” – Reinhold Niebuhr nemzetközi kapcsolatok realizmusának kialakulása

Marton Péter:

Reality check: Johannes Gullestad Rø realizmusa és a külpolitika realiztikus elemzése

Csizmazia Gábor:

Realista vonások az Egyesült Államok külpolitikájában a Trump- és Biden-adminisztráció alatt

Romsics Gergely:

A külpolitikai realizmus és a liberális nacionalizmus összefonódó hagyományai a késő dualizmus Magyarországon

Jereb Botond:

Mitől realista a realista? A politikai realizmus politikaelméleti fogalmának dilemmái

Azar Gat:

Háború, nacionalizmus, a békés 19. század és az első világháború okai

Századvég Kiadó

1037 Budapest, Hidegkúti Nándor utca 8–10.,

e-mail: kiado@szazadvég.hu

SZÁZADVÉG

TISZTELT LEENDŐ ÉS KORÁBBI SZERZŐINK!

Örömmel értesítjük Önöket, hogy a *Politikatudományi Szemle* 2018. évi 2. számától minden cikkünk egyedi internetes azonosítót, úgynevezett **DOI** megjelölést kap. Ezzel a lapunk nemzetköziesedik, mert a különböző keresőmotorok gyorsabban és hatékonyabban tudják cikkeinket megtalálni.

A DOI azonosítót a szerkesztőség **automatikusan** fogja **adni** az egyes cikkeknek. Felépítése a következő lesz: <https://10.30718/POLTUD.HU.2018.2.8>. A törtvonal előtti rész az ún. **DOI prefix**, amit **minden egyes cikk** megkap az előzetes regisztrációnk alapján. Ez tehát egy állandó elem. A POLTUD.HU utal a lapunkra, a többi rész viszont mindig változik, hiszen az aktuális lapszámhoz és oldalszámhoz igazodik. A DOI azonosító örök, ugyanakkor pénzbe kerül. A DOI-t a szerkesztőség szolgáltatásként nyújtja az Önök számára, ezért a költségeket saját maga állja.

Ezzel Önöknek, Tisztelt Szerzők, tehát nincs külön dolguk.

A DOI ugyanakkor kölcsönösségi, viszonyossági alapon működő rendszer, ezért elvárásokat fogalmaz a szerkesztőségekkel és a szerzőkkel szemben.

Tisztelettel kérjük Önöket, hogy ezentúl az irodalomjegyzékben jelzett hivatkozások és szakirodalmak **mindegyikénél** tüntessék fel az **adott cikkre vonatkozó PONTOS és TELJES DOI azonosítót** [például laptársunknál, a Socio.hu-nál a következő azonosítóról van szó: <https://10.18030/socio.hu.2018.1.69>]. Az egyes cikkek hivatkozását a következő helyen találja meg: <https://search.crossref.org/>

A CrossRef-regisztrációnk során, ami lehetővé teszi a DOI használatát, szerkesztőségünk vállalta, hogy elfogadja ezt a feltételt, azaz minden cikknél feltünteti a szakirodalmi hivatkozásokhoz tartozó DOI azonosítót. Kérjük tehát, hogy Önök is tegyenek eleget ennek az egyébként nem túl nagy kérésnek. Amikor készítik az irodalomjegyzéket, másolják be a vonatkozó cikkhez tartozó DOI azonosítót, és illesszék be a hivatkozás végére.

Kérjük, ne feledjék, mindig a teljes azonosító feltüntetésére van szükség!

Örüljünk együtt ennek az újdonságnak!

Üdvözlettel,

a *Politikatudományi Szemle* szerkesztősége

SZERZŐINKHEZ

(A PUBLIKÁLÁS FELTÉTELEI)

1. A Politikatudományi Szemle című referált folyóirat magyar nyelven beküldött kéziratokat – tanulmányokat és könyvrecenziókat – fogad el.

2. A kéziratok minimális terjedelme tanulmányok esetén 40 000 karakter, recenziók esetén 15 000 bruttó (azaz szóközökkel együtt értendő) karakter. A kéziratok maximális terjedelme tanulmányok esetén 50 000, kivételes esetben 60 000 leütés, a recenzióké pedig 25 000 leütés lehet. Az egyes szakterületeket áttekinteni kívánó „state of the art” illetve a „review of article” műfajú szövegek esetében a minimális karakterszám 30 000 a maximális 50 000 bruttó leütés lehet.

3. A kéziratokat Word formátumban kérjük a *posze@tk.mta.hu* címre elküldeni.

4. A kéziratnak tartalmaznia kell:

- a. egy magyar szöveg-összefoglalót;
- b. egy angol nyelvű szöveg-összefoglalót (abstract);
- c. kulcsszavakat, valamint
- d. a szerző titulusát és pontos munkahelyi adatait. A szerző neve a tanulmány felett szerepeljen.

5. Szöveg közbeni kiemelésként *dólt betű* alkalmazható; ritkítás, aláhúzás, vastag betű, csupa nagybetű csak egészen kivételes esetben fogadható el.

6. A közvetlen hivatkozásokat a szövegtörzs tartalmazza, ezek ne jegyzetekben szerepeljenek. Minden idézetet, hivatkozást igénylő állítást vagy kifejezést követően zárójelben tüntessék fel a szerző vezetéknevét, az idézett vagy hivatkozott mű publikálásának évszámát és – ha szükséges – az idézett oldalakat a következő formában: (Arendt, 1992: 25.) vagy (Arendt, 1992: 135–138.).

7. A jegyzetek a főszöveg kiegészítéseit tartalmazzák (tehát nem hivatkozásokat). A jegyzetek helyét a tanulmányon belül felső indexben lévő arab számmal jelölik (így: ¹), a jegyzeteket pedig kérjük a szöveg végén számozott formában elhelyezni. Indokolt esetben lábjeget alkalmazható, amelyet – ha csak kis

számban fordul elő – a szövegben csillaggal (*) kell jelölni, s az oldal alján kell elhelyezni.

8. Kérjük, hogy a felhasznált irodalom jegyzéke csak a ténylegesen hivatkozott publikációkat tartalmazza. Az explicit módon hivatkozott forrásokon kívül az irodalomjegyzék legfeljebb még 10–15 forrásmegjelölést tartalmazhat.

A Politikatudományi Szemle 2018. évi 2. számától minden cikkünk egyedi internetes azonosítót, úgynevezett DOI megjelölést kap. Kérjük szerzőinket, hogy az irodalomjegyzékben jelzett hivatkozások és szakirodalmak **mindegyikénél** tüntessék fel az **adott cikkre vonatkozó PONTOS és TELJES DOI azonosítót, így: [https://doi.org/...](https://doi.org/)**

9. Az irodalomjegyzéket a tanulmány végén közöljük, a következőképpen oldva fel a szöveg közti utalásokat:

a) könyveknél:

Arendt, Hannah (1992): *A totalitarizmus gyökerei*. Budapest, Európa.

b) tanulmánykötetben, gyűjteményes kötetben megjelent szövegek esetében: Mickiewicz, Ellen (2000): Institutional Incapacity, the Attentive Public, and Media Pluralism in Russia. In: Richard Gunther and Anthony Mughan (eds.): *Democracy and the Media*. Cambridge, Cambridge University Press. 29–79.

c) folyóiratban megjelent tanulmány esetében:

Selck, J. Torsten (2004): On the Dimensionality of European Union Legislative. *Journal of Theoretical Politics*, Vol. 16, No. 2. April, 203–222. pp. <https://doi.org/10.1177/0951629804041119>

10. A táblázatokat és az ábrákat megfelelően formázva, az eredetüket feltüntetve, a szövegbe építve kérjük. A fekete-fehér ábrákat Excel formátumban, a közlés előtt kérjük mellékelni. A táblázat formázási szabálya:

1. táblázat. Cím.

elnevezés	adat 1	adat 2
párt 1	33,0	0,33
párt 2	34,0	0,34
párt 3.	33,0	0,33
Összesen	100,0	1,00

* megjegyzés.

Forrás:

11. A szerkesztőségbe beérkezett – formailag megfelelő – kéziratokat a szerkesztőség előzetes szűrése után két opponensnek küldjük ki. Az opponensek szerzők nevének feltüntetése nélkül kapják meg a kéziratokat. A közlés feltétele két opponens támogató véleménye. Az opponensek által javítandónak értékelt kéziratokat átdolgozásra visszajuttatjuk a szerzőkhöz. A két opponens egybehangzó elutasítása esetén a kéziratot nem publikáljuk.

12. Kézirat beérkezési és lehetséges közlési határideje.

beérkezési határidő	a közlés első lehetséges határideje
január 15.	első szám
március 15.	második szám
május 31.	harmadik szám
szeptember 15.	negyedik szám

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az egyes cikkek közlési sorrendjét, maga határozza meg.

13. A szerkesztőség a beérkezett kéziratokért honoráriumot nem fizet.

Köszönjük, hogy megfelelően előkészített kézirat beküldésével segítik munkánkat.